

Charta 77 - 1976

Jaroslav Šabata uvádí ve své vzpomínce na Chartu [Moje (politické) pobývání s Chartou, Praha-Brno 1997, s. 143] tři kolující verze o tom, kdo vlastně objevil možnost navázání prvního dokumentu a vůbec celé orientace Charty na zákon 120: Hejdánek, Mlynář, Němec. Já sám se k tomu nemohu rozhodujícím způsobem vyslovit, protože jsem na prvních schůzkách nebyl. Mohu potvrdit jen to, že někdy počátkem prosince (přesně to nevím) za mnou do Slovenské ulice přišli Václav Havel a Jiří Němec. Odebrali jsme se do zadního pokojíčku a pak do koupelny, pustili jsme vodu a mluvili jsme o chystaném dokumentu – já jsem o tom slyšel, jak mám za to, vůbec poprvé, jméno „Charta“ ještě nepadlo – a o jeho obsahu a záměru. Tehdy jsem opravdu na ratifikaci a tím i zapojení mezinárodních dokumentů do československého právního řádu upozornil a Václavu Havlovi jsem předal jednak výtisk sbírky zákonů s onou stovvacítkou, jednak magnetofonovou kazetu s nahrávkou krátkého pořadu našeho rozhlasu, která informovala o ratifikaci obou dokumentů. Později jsem se od Václava Havla dozvěděl, že obojí mu bylo odebráno při policejním zákroku, když vezli text Charty 77 do parlamentu. Od té doby jsem s ním o tom nehovořil. Sám jsem si potom musel obstarat další výtisky ze Sbírký zákonů (nějaký čas to ani ve specializované prodejně blízko Klementina neměli, byla po tom velká shánka a možná se text záměrně nedotiskoval). Heda si na jejich návštěvu pamatuje a připomíná, že jsem jim dal také kopii svého textu, který jsem na počátku roku napsal do ineditního sborníku Karlu Kosíkovi k jeho padesátinám (v roce 1990 byl příspěvek otištěn ve Filosofickém časopise). Na tuto Hedou připomínanou okolnost se sám bohužel už nepamatuju.

(Písek, 970105-2.)